

1) Fortsættelse af første Behandling af:

Forflag til Lov om Toldafgifterne m. m.

2) Første Behandling af:

Forflag til Lov om en Forhøjelse af den ved Lov af 1ste April 1887 paabudne Skat af Brændevinsbrænding.

Mødet hævnet Kl. 4. 40'.

To og halvtredstidstyvende Møde.

Mandagen den 11te Januar 1897, Kl. 1.

Formanden (Sofus Høgsbro): Ved Folketingsmanden for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (R. M. Klausen) er modtaget et Andragende fra en Del Beboere af Vandløse og Omegn om Anlæg af en Station eller Høldeplads ved Ny Vandløse paa Frederiksundsbanen.

Ved Folketingsmanden for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage) er modtaget et Andragende fra pensioneret Ritmester G. Døcker om Pensionforhøjelse.

Disse Andragender ville blive tilstillede Finansudvalget.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forflag til Lov om Toldafgifterne m. m.

Forhandlingen genoptoges.

Reergaard: Denne Sag, ved hvis Behandling vi nu atter staa her i Tinget, har jo som bekendt en langvarig Forhistorie her i Rigsdagen. Vor bestaaende Toldlov bliver nu 34 Aar gammel, og Toldreformens Behandling har allerede funnet fejre 25 Aars Jubilæum. Følelsen af Trangen

til en Toldreform har bestandig været voksende i denne Tid, og dette er jo ikke underligt. Allerede saa Aar efter, at vor nu-gældende Toldlov blev givet, var der en Fornemmelse deraf, hvilket bl. a. ligger i Toldlovens oprindelige Historie. Den blev jo nemlig, som bekendt, givet for et helt andet Toldterritorium end det, for hvilket den nu virker. Den blev givet for Danmark til Elben, medens den i al sin Tid har virket for Danmark til Kongeaen. Afstillige af de Satser, der da bleve satte ind, særlig som Beskyttelsestold, bleve satte ind af Hensyn til den holsteniske Industri. Kort sagt, Grundlaget, hvorpaa hele Bygningen var rejst, forrykkedes, inden endnu Kransen var hejst. Men, hvad der er endnu langt alvorligere, er den Forrykkelse, der har fundet Sted ved selve de økonomiske Forholds Udvikling i Aarenes Løb. Det er jo ganske klart, at i en saa lang Periode, en Periode, hvori der falder de største tekniske Fremskridt, de største Omvæltninger paa Produktionens og Omsættningens Omraade, som Verden endnu har set, maa Toldloven ganske nødvendig blive forældet. Der kan f. Eks. ikke være Tale om andet, end at, hvis man nu skulde give en Toldlov, vilde det aldrig kunne falde nogen ind at belægge alle den produktive Virksomheds vigtigste Raastoffer med en saadan Told, som stet er. Sagen er den, at den Gang havde disse Stoffer: Kul, Jærn, o. s. v. en langt ringere Betydning for den hele økonomiske Udvikling end i vore Dage. Et andet Moment af den største Vigtighed er det kolossale Prisfald, der har fundet Sted, et Prisfald, der navnlig er foranlediget ved Transportmidlernes og Teknikkens uhyre Udvikling paa alle de forskellige Omraader. Derved er det jo nemlig blevet muligt at producere den samme Vare af samme Kvalitet meget, meget billigere nu end den Gang, og derved er man kommen til, at en Told, som den Gang kunde være en ret passende Procent af Verdien, nu er bleven saa overvældende stor, at den mange Gange kommer til at virke som et ligefremt Indførselsforbud. Der er ogsaa som Følge af disse endrede Produktions- og Omsættingsforhold opstaaet Anomalier, som intet Menneffe tænkte paa den Gang, men som nu gøre sig i høj Grad gældende. Saaledes er Forholdet f. Eks. med Hensyn til Skibsbygning, som jeg senere skal komme tilbage til. Man har paa mange Maader udnyttet Tolden saaledes, at ingen har kunnet tænke sig det. Jeg skal nævne et enkelt Eksempel, som kan tjene for mange. Det er et af de groveste, og det er betegnende at se, hvorledes en saadan forældet Toldlov, opriffet